

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2014/2020
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље – противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Младен Стојанов, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Секулић, адвокат из ..., ради издржавања и одржавања личних односа са децом, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 615/19 од 27.11.2019. године, у седници од 20.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 615/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П2 63/2019 од 26.09.2019. године, која је исправљена решењима од 17.10.2019. године и 15.10.2019. године, ставом првим изреке разведен је брак парничних странака. Ставом другим изреке малолетна деца парничних странака, ВВ рођена ... године и ГГ рођен ... године, поверени су тужиљи на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке одбијен је противтужбени захтев да родитељи заједнички врше родитељско право. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да доприноси дечијем издржавању са по 12.000 динара месечно почев од 01.01.2019. године па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом петим изреке уређен је начин одржавања личних односа оца са децом, тако што ће деца боравити код оца сваког другог, трећег и четвртог викенда од петка у 16.00 часова до недеље у 16.00 часова. Деца ће боравити код оца сваког другог државног и верског празника наизменично, 10 дана зимског распуста и првих 15 дана током јула месеца летњег распуста, као и 5 дана током августа, с тим што ће отац децу преузимати и враћати на адресу мајке. Ставом шестим изреке одређена је привремена мера. Ставом седмим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади парничне трошкове у износу од 17.000 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Прсудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 615/19 од 27.11.2019. године делимично је усвојена жалба туженог и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о издржавању деце из става четири изреке и о начину одржавања личних односа са децом из става пет изреке, тако што је одбијен захтев да тужени досуђене износе на

име доприноса дечијем издржавању плаћа почев од 01.01.2019. године до 26.02.2019. године. Одлучено је да ће малолетна деца боравити код оца у недељи када иду поподне у школу почев од 19.00 часова уместо од 16.00 часова. У преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Допунским решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж2. 615/19 од 23.01.2020. године ставом првим изреке одбијена је жалба тужиље и потврђено решење о трошковима парничног поступка из става седмог изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни битна повреда поступка из члана 374. став 1. тачка 1. ЗПП пред другостепеним судом, на коју се ревизијом неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, до фактичког прекида брачне заједнице парничних странака дошло је 25.12.2018. године, када се тужиља са децом преселила код својих родитеља. Малолетна ћерка парничних странака је ученица ... разреда основне школе, а малолетни син је ученик ... разреда исте основне школе. Тужиља је рођена ... године и запослена је као ... са зарадом од 32.000 динара месечно. Тужиља са децом живи у домаћинству својих родитеља, мајка јој је запослена, а отац корисник инвалидске пензије. У заједничком породичном домаћинству живи и тужиљин брат који је запослен. Тужени је рођен ... године, није у радном односу, обавља привремене и повремене послове. Има пољопривредно газдинство на коме узгаја воће и поврће које продаје, и домаће животиње. Тужени поседује ... и утврђено је да месечно заради око 25.000 динара. У власништву поседује две куће у ..., од којих једна није завршена па није подобна за становање. По основу деобе заоставштине иза покојне мајке, тужени од свог брата потражује износ од 10.000 евра, од којих је до сада примио око 6.000 евра. Из налаза и мишљења судских вештака психолога произилази да је у најбољем интересу деце да буду поверена мајци на самостално вршење родитељског права, уз предложени модел виђења са оцем на начин како је то усвојено првостепеном пресудом. У поступку су утврђене потребе малолетне деце као и минимална сума издржавања у износу од 26.000 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне деце са по 12.000 динара месечно, као и у делу другостепене пресуде којим је првостепена пресуда преиначена и одлучено да ће малолетна деца боравити код оца у недељи када иду поподне у школу почев од 19.00 часова, уместо од 16.00 часова како је то било одређено првостепеном пресудом.

Према члану 160. став 2. Породичног закона, висина издржавања одређује се према потребама детета као повериоца издржавања, а могућности родитеља као дужника издржавања оцењују се у зависности од њихових прихода, могућности стицања зараде, личних потреба и евентуалних обавеза издржавања других лица, као и осталих околности од значаја, у смислу члана 160. став 3. тог закона.

По оцени Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно оценили све околности које су од утицаја на одлуку о висини доприноса туженог у издржавању малолетне деце, у складу са наведеним законским одредбама. Наводи ревизије туженог којима се указује да је досуђен новчани износ на име издржавања деце превисоко одмерен, те да не одговара могућностима туженог као дужника издржавања, нису основани. Узимајући у обзир потребе за издржавањем малолетне деце, која похађају основну школу, висину минималне суме издржавања, као и висину прихода туженог а посебно, могућност стицања додатне зараде и немање обавезе издржавања других лица, Врховни суд сматра да висина обавезе издржавања није превисоко одмерена, те да, супротно ревизијским наводима, неће угрозити егзистенцију туженог.

У побијаној другостепеној пресуди такође је правилно примењен члан 61. став 4. Породичног закона када је првостепена пресуда делимично преиначена у односу на начин одржавања личних контаката деце са оцем, тако што ће деца боравити код оца у недељи када иду поподне у школу почев од 19.00 часова, уместо од 16.00 часова, како је то било одређено првостепеном пресудом. Супротно ревизијским наводима, оваква одлука је по оцени Врховног касационог суда донета у најбољем интересу малолетне деце, водећи рачуна о њиховим школским обавезама у недељи када у школу иду после подне, па се не ради о неправичном скраћивању времена које деца проводе са оцем, како се то ревизијом неосновано указује.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић